

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 248/08
05.02.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Михаила Рулића, Николе Станојевића, Слободана Спасића и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужиле АА чији су пуномоћници АБ и АВ адвокати, против тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора, Министарство одбране, чији је правни следбеник Република Србија, коју заступа Дирекција за имовинско правне послове из Београда, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.І. 3514/07 од 22.08.2007. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле АА изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.І. 3514/07 од 22.08.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.І. 3514/07 од 22.08.2007. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Другог општинског суда у Београду П.бр.6994/03 од 28.02.2007. године којом је у ставу I изреке одбијен тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена на исплату разлике у плати за период од 01.01.2000. до 01.02.2005. године у износу од 441.846,48 динара, са припадајућом законском затезном каматом а на износе и по датумима доспећа ближе наведеним у ставу I изреке и одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка као неоснован (став II изреке).

Против другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. важећег ЗПП, ("Службени гласник РС" бр.125/04 од 22.11.2004. године), Врховни суд Србије сматра ревизију тужиле недозвољеном, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Предмет тужбеног захтева у овој правној ствари је новчано потраживање ради стицања без основа. Тужба је поднета суду дана 23.10.2003. године. Тужила је тужбом тражила исплату износа од 32.000,00 динара. Поднеском од 23.03.2005. године тужила је преиначила тужбу и тражила исплату износа од 441.846,48 динара са припадајућом каматом.

С обзиром да је тужба поднета суду дана 23.10.2003. године, а да је тужила поднеском од 23.03.2005. године преиначила тужбу дозвољеност ревизије се има ценити према одредбама Закона о парничном поступку које су важиле на дан преиначења тужбе. У време преиначења тужбе 23.03.2005. године на снази је био Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125/04 од 22.11.2004. године) који је ступио на снагу 23.02.2005. године, па се за оцену дозвољености ревизије примењује одредба члана 394. став 2. тог закона.

Према ставу другом наведене законске одредбе прописано је да ревизија није дозвољена о имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази 500.000,00 динара.

С обзиром да је вредност ревизијом побијаног дела правноснажне пресуде од 441.846,48 динара испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије (500.000,00 динара), ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога је у смислу члана 404. важећег ЗПП одлучено као у изреци.

Председник већа – судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

